

Súd: Krajský súd Žilina
Spisová značka: 11Co/238/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5114210666
Dátum vydania rozhodnutia: 16. 06. 2014
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Eva Malíková
ECLI: ECLI:SK:KSZA:2014:5114210666.1

Uznesenie

Krajský súd v Žiline, ako súd odvolací, v právnej veci navrhovateľov: v 1/ rade Ing. Q. M., nar. XX.XX.XXXX, bytom B. XXXX/XX, D., štátny občan SR, v 2/ rade PREFA Bytča - Hrabové.SK, s. r. o., so sídlom Pekárska 11, Trnava, IČO: 31 630 405, v 3/ rade PREFASTAV, a. s., so sídlom Hrabové, Bytča, IČO: 31 640 991, navrhovateľa 1/ až 3/ právne zastúpení JUDr. Martinom Burianom, advokátom, so sídlom M. X, D., proti odporcovi: Ing. V. M., nar. XX.XX.XXXX, bytom A. A. XXXX/XX, D., štátny občan SR, v konaní o neplatnosť právnych úkonov a o návrhu na nariadenie predbežného opatrenia, o odvolaní odporcu proti uzneseniu Okresného súdu Žilina č. k. 17C/92/2014-68 zo dňa 26. marca 2014, takto

rozhodol:

Uznesenie okresného súdu **z r u š u j e** a vec mu **v r a c i a** na ďalšie konanie.

o d ô v o d n e n i e :

Napadnutým uznesením okresný súd nariadil predbežné opatrenie tohto znenia:

Odporca je povinný zdržať sa výkonu záložného práva k nehnuteľnostiam

- stavba bez súpisného čísla - kuchyňa a jedáleň postavená na pozemku KNC parc. č. 578/2, nachádzajúcej sa v kat. úz. S., obec Bytča, okres Bytča, zapísanej na LV č. XXX vedenom na Okresnom úrade, katastrálnom odbore Bytča,
  - pozemok parc. č. KNC 578/2 - zastavané plochy a nádvoria o výmere 425 m², nachádzajúci sa v kat. úz. S., obec Bytča, okres Bytča, zapísaný na LV č. XXX na Okresnom úrade, katastrálnom odbore Bytča,
  - pozemok parc. č. KNC 578/9 - zastavané plochy a nádvoria o výmere 82 m², nachádzajúci sa v kat. úz. S., obec Bytča, okres Bytča, zapísaný na LV č. XXX na Okresnom úrade, katastrálnom odbore Bytča,
  - pozemok parc. č. KNC 578/27 - zastavané plochy a nádvoria o výmere 784 m², nachádzajúci sa v kat. úz. S., obec Bytča, okres Bytča, zapísaný na LV č. XXX na Okresnom úrade, katastrálnom úrade Bytča,
  - pozemok parc. č. KNC 3088/5 - orná pôda o výmere 4185 m² nachádzajúci sa v kat. úz. M. A., obec Bytča, okres Bytča, zapísaný na LV č. XXXX na Okresnom úrade, katastrálnom odbore Bytča,
  - pozemok parcela registra "E" evidovaná na mape určeného operátu pod parc. č. 3091 o výmere 7152 m², nachádzajúci sa v kat. ú. M. A., obec Bytča, okres Bytča, zapísaná na LV č. XXXX na Okresnom úrade, katastrálnom odbore Bytča,
- a to až do právoplatného rozhodnutia súdu vo veci samej.

O trovách konania rozhodne súd v konečnom rozhodnutí o merite prejednávanej veci.

Rozhodnutie súdu sa opiera o ust. § 102 ods. 1, § 74 ods. 6, § 76 ods. 1 písm. e), f) O. s. p.

Súd sa oboznámil s obsahom spisu a s navrhovateľmi pripojenými listinnými dôkazmi, a to oznámeniami o začatí výkonu záložného práva, výpismi z účtu, záložnými zmluvami, výpismi z listu vlastníctva č. XXXX pre kat. územie M. A., XXX, XXX, XXX, XXX pre kat. úz. S., notárskou zápisnicou č. N 24/2008, vyhlásením dlžníka a ručiteľov o uznaní dlhu a záväzku splatiť ho z 05.03.2008, zmluvami o pôžičke, pričom dospel k záveru, že navrhovateľa dostatočne osvedčili spôsobilosť nároku na nariadenie

predbežného opatrenia, osvedčili potrebu dočasnej úpravy vzťahov. Nariadené predbežné opatrenie bude v danom prípade plniť funkciu úpravy pomerov účastníkov do doby, než sa právoplatne rozhodne o merite veci - (ne)platnosti zmlúv o pôžičke, záložných zmlúv, vyhlásenia o uznaní dlhu a záväzku splatiť ho a notárskej zápisnice. S poukazom na ust. § 76 ods. 4 O. s. p. skonštatoval, že sa v celom rozsahu stotožňuje so skutkovými a právnymi dôvodmi návrhu na nariadenie predbežného opatrenia, a preto rozhodol tak, ako to uviedol vo výroku uznesenia. O trovách konania súd v súlade s ust. § 145 O. s. p. rozhodne súd v konečnom rozhodnutí vo veci samej.

Voči citovanému uzneseniu v zákonnej lehote podal odvolanie odporca. Poukazuje na to, že odôvodnenie návrhu navrhovateľov v 1/ až v 3/ rade je založené na tvrdeniach, ktoré nie sú pravdivé. Samotní navrhovatelia pripojili k svojim návrhom na začatie konania a tiež k návrhu na vydanie predbežného opatrenia listinné dôkazy, ktoré vyvracajú ich tvrdenia. Návrh navrhovateľov v rade 1/ až 3/ je postavený na tvrdení, že veriteľ v minulosti neposkytol dlžníkovi finančné prostriedky vo výške, ako to bolo dohodnuté v jednotlivých zmluvách o pôžičke. Samotní navrhovatelia v rade 1/ až 3/ pripojili k svojim návrhom fotokópie niektorých riadne uzavretých zmlúv, pričom obsah týchto zmlúv je prakticky rovnaký. V každej z týchto zmlúv je uvedené „dlžník vyhlasuje, že prevzal pri podpísaní tejto zmluvy sumu vo výške...“. Tvrdenie navrhovateľov o tom, že dlžník nikdy neprevzal od veriteľa dohodnutú sumu pôžičky, tak neobstojí. Snaha navrhovateľov o preukázanie ich tvrdení prostredníctvom výpisov z účtu Ing. M., v zmysle ktorých mal odporca poskytnúť finančné prostriedky v menšom rozsahu, sa javí ako iracionálna. Odporca ako veriteľ mal potvrdenie o prevzatí poskytnutej pôžičky. Nepovažoval za potrebné vôbec riešiť otázku viacerých spôsobov poskytnutia pôžičiek a žiadosti dlžníka o poskytnutie časti finančných prostriedkov v hotovosti vyhovel. Poukazuje na vzťahy k Ing. M., čo bolo dôvodom, pre ktorý mu poskytol finančné prostriedky bezúročne. Po vyriešení aktuálneho nedostatku finančných prostriedkov potrebných na bežné prevádzkové náklady spoločnosti malo dôjsť k uzavretiu dohody o vstupe odporcu do obchodných spoločností, v ktorých bol Ing. M. konateľom alebo spoločníkom. K vstupe odporcu do spoločnosti však nedošlo. Nakoľko začiatkom roka 2008 odporca pristúpil k vykonaniu účtovno-daňovej kontroly v predmetných spoločnostiach, pričom zistenia boli viac než hrozivé. Spoločnosti boli predĺžené, permanentne neschopné uhrádzať svoje základné prevádzkové náklady. Voči spoločnostiam boli vedené exekučné konania. Z titulu zistenia negatívnych informácií o chode obchodných spoločností boli iniciované zo strany odporcu rokovania s Ing. M.. Výsledkom vykonanej inventarizácie, v rámci ktorej nik z navrhovateľov nerozporoval výšku poskytnutých pôžičiek, bolo uzavretie zmluvy o pôžičke zo dňa 29.02.2008, kde sa zmluvné strany jasne, určite a zrozumiteľne dohodli, že výška dlhu ku dňu uzavretia zmluvy je 10.250.000,- Sk. Táto suma bola dlžníkom aj ručiteľmi uznaná čo do právneho titulu, tak aj do jeho výšky a dlžník s ručiteľmi sa zaviazali spoločne a nerozdielne takto uznaný záväzok vrátiť do 31.03.2008. Poukazuje aj na ust. čl. II bod 2 zmluvy, z ktorého vyplýva, že účastníci zmluvy pri inventarizácii vzali do úvahy aj všetky dovtedy uhradené čiastkové plnenia titulom zmlúv o pôžičkách, ktoré sa nahrádzali zmluvou zo dňa 29.02.2008. Zmluva z 29.02.2008 obsahovala okrem uznania záväzku dlžníka aj dohodu o splatnosti uznaného záväzku o sankčnom úroku a zmluvnej pokute. Keďže však odporca z informácií prezentovaných Ing. M. zistil, že s najväčšou pravdepodobnosťou nebude schopný dodržať termín splatnosti, 05.03.2008 bola spísaná pred JUDr. Danou Tabačkovou notárska zápisnica č. N 24/2008, v ktorej navrhovatelia 1/ až 3/ uznali pohľadávku odporcu ako veriteľa vo výške 10.250.000,- Sk čo do základu i do výšky. Ing. M. bol notárkou poučený a upozornený, že uznaním pohľadávky vylúči akékoľvek pochybnosti o existencii a vzniku pohľadávky a že bude mať povahu verejnej listiny. Termín splatnosti dlhu bol v zmysle notárskej zápisnice určený na 30.04.2008, ktorý termín však dlžník ani ručiteľia nedodržali. Dňa 03.12.2008 pristúpil odporca k začatiu exekučného konania. Ani pri tejto možnosti žiaden z navrhovateľov nevyužil zákonnú možnosť námietok alebo iného procesne relevantného úkonu namietat' absolútnu neplatnosť niektorej zo zmlúv o pôžičke z titulu, že by veriteľ nemal dlžníkovi poskytnúť pôžičky v napadnutom rozsahu. Vzájomné vzťahy sa upravili v priebehu mesiaca marec 2009, kedy Ing. Vnuk prisľúbil v pravidelných mesačných splátkach 14.688,30 eur v lehote do 01.08.2011 uhradiť celý dlh. Takto uznaný dlh bol zabezpečený zriadením záložného práva k nehnuteľnostiam vo vlastníctve tretej osoby, ktorou je spoločnosť ŠPORTSTAV, s. r. o. a súčasne bol zabezpečený aj záložným právom k nehnuteľnostiam vo vlastníctve Ing. Q. M. katastrálne územie M. A., ktoré sú zapísané na LV č. XXXX. Opäť ani pri tejto príležitosti žiaden z navrhovateľov nespochybnil platnosť a účinnosť ktorejkoľvek zmluvy o pôžičke. Po uzavretí dohody o novom splátkovom kalendári veriteľ odvolal svoj súhlas s vykonaním exekúcie predajom nehnuteľností a požiadal súd o zastavenie exekúcie. Novodohodnutý splátkový kalendár dlžník dodržal len v jeho počiatočnej fáze a po niekoľkých mesiacoch sa opäť dostal do omeškania. Až dňa 24.03.2014, deň podania návrhu na súd, navrhovatelia 1/ až 3/ prvýkrát v rámci vývoja vzťahov k odporcovi ako

veriteľovi použili voči odporcovi argumentáciu spočívajúcu v tvrdení, že veriteľ nikdy dlžníkom neposkytol dohodnutú sumu pôžičiek. Konania navrhovateľov sú objektívne iba súčasťou ich spoločnej snahy vyhnúť sa realizácii záložného práva, a preto ho odporca považuje výlučne za konanie účelové. Navrhovatelia tvrdia, avšak bez bližšieho preukázania svojho tvrdenia, že peňažné plnenia, ktoré boli v jednotlivých prípadoch pripísané na účet navrhovateľa, sú úplnými peňažnými plneniami odporcu ako veriteľa. Toto však nijako nepreukazujú a účelovo sa vyhýbajú vo svojich návrhoch konfrontácii s ust. čl. II bodu 4 jednotlivých zmlúv o pôžičkách. Odporca zároveň poukazuje na to, že okresný súd v celom rozsahu vyhovel návrhu na vydanie predbežného opatrenia, ktorého dôvodnosť je opretá o dôkazy, ktorými navrhovatelia nedisponujú, čo sami priznávajú a snažia sa ich sanovať vlastnými čestnými prehláseniami. Už len na základe takýchto nedostatkov nebolo podľa názoru odporcu možné návrhu na nariadenie predbežného opatrenia vyhovieť. Žiada preto odvolací súd, aby zmenil napadnuté uznesenie a návrh v celom rozsahu zamietol ako neopodstatnený.

Navrhovatelia 1/ až 3/ vo vyjadrení k odvolaniu poukazujú na to, že tvrdenia odporcu sa nezakladajú na pravde. Poukazujú na to, že odporca nijakým spôsobom nespochybnil skutočnosť, ba dokonca implicitne priznal, že jednotlivé bankové transakcie realizované odporcom v prospech účtu navrhovateľa v rade 1/, na ktoré poukázali navrhovatelia či už v žalobe o neplatnosť právnych úkonov, ako aj v samotnom návrhu na vydanie predbežného opatrenia, tvorili predmet jednotlivých zmlúv o pôžičke. V konfrontácii s vyššie citovaným čl. II. bodom 4 zmlúv o pôžičke, kedy mal podľa tvrdenia odporcu navrhovateľ v rade 1/ ako dlžník údajne od odporcu ako veriteľa prevziať deklarovanú sumu pôžičky v hotovosti pri podpise tej-ktorej zmluvy o pôžičke, možno považovať argumentáciu odporcu ako kontradiktívnu, keďže na jednej strane uvádza, že pri podpise prevzal predmet pôžičky v celosti vo výške pôžičky a na strane druhej konkludentne priznáva, že pôžičku poskytol navrhovateľovi v rade 1/ prostredníctvom bankového sektora. Odporca účelovo zavádza súd v otázke bezúročného poskytnutia pôžičky v rozsahu, aký bol deklarovaný v písomnom vyhotovení zmlúv. Navrhovatelia majú za to, že takéto fiktívne bezúročné zmluvy o pôžičke sú právnym úkonom absolútne neplatným. Sumy poskytnuté z titulu pôžičiek nekorešponujú a nie sú identické so zmluvami, ktoré sú predmetom príslušných zmlúv o pôžičke, keďže jednotlivé sumy uvedené ako predmet pôžičky v predmetnom vyhotovení zmlúv o pôžičke v sebe zahŕňali aj úroky za poskytnutie pôžičky. V tejto súvislosti navrhovatelia v návrhu na vydanie predbežného opatrenia akcentovali skutočnosť, že odporca voči navrhovateľovi 1/, ako mu to osobne prezentoval, evidoval pred podaním žaloby o neplatnosť právnych úkonov z titulu jednotlivých zmlúv o pôžičke pohľadávku údajne vo výške 455.747,- eur, čo by bolo možné s prihliadnutím na výšku poskytnutých pôžičiek, čiastočné úhrady zo strany navrhovateľa a za predpokladu bezúročnosti poskytnutých pôžičiek považovať za absurdné. Uvedené skutočnosti demonštrujú účelovosť konania odporcu, t. j. uvedenie navrhovateľa v rade 1/ do omylu v otázke bezúročnosti pôžičiek a následné poskytnutie súm nižších ako boli deklarované. Navrhovatelia považujú existenciu nariadeného predbežného opatrenia ako nevyhnutnú, za účelom dočasnej ochrany ich práv. Poukazujú na to, že navrhovatelia sami čestne vyhlásili, či už v žalobe o neplatnosť právnych úkonov, ako aj v návrhu na vydanie predbežného opatrenia, že momentálne nemajú k dispozícii všetky označené dôkazy. V prevažnej miere a v zásadných otázkach si však svoju dôkaznú povinnosť splnili, nakoľko z predložených dôkazov dostatočne vyplývajú skutočnosti nimi uvádzané v žalobnom návrhu a v návrhu na vydanie predbežného opatrenia. Podľa názoru navrhovateľov predložené dôkazy tvoria dostatočný podklad na preukázanie dôvodnosti návrhu. Navrhovatelia majú za to, že uniesli dôkazné bremeno, čoho výsledkom je aj nariadenie predbežného opatrenia. S odkazom na skutkovú a právnu argumentáciu navrhovateľov, ako aj na prezumovanú neplatnosť jednotlivých právnych úkonov, možno považovať napadnuté uznesenie za zákonne konformné, nakoľko v prípade absencie predbežného opatrenia výkonom záložného práva odporcom hrozí navrhovateľom v rade 1/ a 2/ nebezpečenstvo bezprostredne hroziacej ujmy. Navrhovatelia dostatočným spôsobom osvedčili spôsobilosť nároku na nariadenie predbežného opatrenia. Navrhuje, aby odvolací súd napadnuté uznesenie potvrdil.

Krajský súd, ako súd odvolací, na základe podaného odvolania preskúmal napadnuté rozhodnutie v rozsahu danom ust. § 212 ods. 1 O. s. p. a bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 214 ods. 2 O. s. p.) napadnuté uznesenie zrušil v zmysle ust. § 221 ods. 1 písm. f) O. s. p. s poukazom na ust. § 212 ods. 3 O. s. p.

Odvolací súd zistil v postupe okresného súdu vadu konania, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci a na ktorú je povinný prihliadnuť ex offico. Hoci zákon predpokladá v zmysle ust. § 221 ods. 3 O. s. p. zrušenie rozhodnutia o nariadení predbežného opatrenia odvolacím súdom len v prípade,

ak zastavuje konanie, odvolací súd analogicky aplikoval toto ustanovenie aj na prípad zistenia procesnej vady konania, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci, vychádzajúc najmä z účelu daného ustanovenia.

Zrušenie rozhodnutia a zastavenie konania prichádza do úvahy spravidla v prípadoch, keď je daný nedostatok podmienok konania. Priamo k zastaveniu konania však môže dôjsť iba v prípade neodstrániteľných podmienok konania alebo pre prípad, že odstrániteľné podmienky konania neboli na výzvu súdu odstránené.

Jednou z podmienok, aby súd mohol rozhodnúť o nariadení predbežného opatrenia, je podanie riadneho návrhu.

Návrh na nariadenie predbežného opatrenia musí okrem náležitostí návrhu podľa § 79 ods. 1 obsahovať špecifické náležitosti ustanovené § 75 ods. 2 O. s. p., a to opísanie rozhodujúcich skutočností odôvodňujúcich nariadenie predbežného opatrenia, uvedenie podmienok dôvodnosti nároku, ktorému sa má poskytnúť predbežná ochrana a odôvodnenie nebezpečenstva bezprostredne hroziacej ujmy. Z návrhu musí byť zrejmé, čoho sa mieni navrhovateľ domáhať návrhom vo veci samej.

Súd môže rozhodnúť iba o návrhu na nariadenie predbežného opatrenia, ktorý má vymedzené náležitosti (§ 75 ods. 4 O. s. p.). Pokiaľ návrh vymedzené náležitosti nemá, okresný súd je povinný odstraňovať vady podania postupom v zmysle ust. §75 ods.3 s poukazom na ust. § 43 O. s. p. Pokiaľ súd rozhodol o návrhu nemajúcom predpísané náležitosti, založil tak svojím postupom vadu konania, ktorá môže mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci.

Z uvedených dôvodov odvolací súd nemohol pristúpiť ani k zmene, ani k potvrdeniu napadnutého uznesenia a musel napadnuté rozhodnutie okresného súdu z dôvodu procesných nedostatkov, na ktoré je povinný ex offio prihliadať, zrušiť.

Odvolací súd konštatuje, že podanie navrhovateľov v 1/ až v 3/ rade - návrh na vydanie predbežného opatrenia, ktorý súdu došiel 25.3.2014 obsahuje predpísané všeobecné náležitosti podľa § 79 ods. 1, ako aj špeciálnu náležitosť opísania rozhodujúcich skutočností odôvodňujúcich nariadenie predbežného opatrenia. Zároveň z dôvodu, že ide o návrh na nariadenie predbežného opatrenia podaný po začatí konania vo veci samej, odpadá náležitosť uvedenia, čoho sa mieni navrhovateľ domáhať návrhom vo veci samej.

Osobitne dôvodnou náležitosťou návrhu, zvlášť v konaniach sporových, je odôvodnenie nebezpečenstva bezprostredne hroziacej ujmy. Práve táto náležitosť súvisí so samotnou podstatou predbežného opatrenia, ktoré je opatrením mimoriadnym a môže byť nariadené iba vtedy, ak je potrebné, aby boli dočasne upravené pomery účastníkov. Potreba dočasnej úpravy pomerov sa odvíja práve od nebezpečenstva bezprostredne hroziacej ujmy. Je skutkovou otázkou a všeobecne možno potrebu dočasnej úpravy akceptovať za stavu, ak sa bez jej existencie vzťahy, ktorých úprava má byť predmetom predbežného opatrenia, stali neudržateľné, prípadne výkon práv a povinností jednotlivými stranami vyplývajúce z týchto vzťahov by bez dočasnej úpravy vykazoval znaky zrejmej nevyváženosti (bol by zrejme nespravodlivý).

Odôvodnenie nebezpečenstva bezprostredne hroziacej ujmy musí byť uvedené opísaním skutkových okolností, ktoré túto bezprostrednú hroziacu ujmu zakladajú. Vychádzajúc však z návrhu na vydanie predbežného opatrenia, okrem opísania rozhodujúcich skutočností a odôvodnenia nároku, ktorému sa má poskytnúť ochrana vo veci samej, obsahuje návrh len strohé konštatovanie, že „začatím výkonu záložného práva odporcom (z titulu pravdepodobne neplatných záložných zmlúv) hrozí navrhovateľom v rade 1/ a 2/ nebezpečenstvo bezprostredne hroziacej ujmy.“

Takéto strohé konštatovanie v zákone uvedenej všeobecnej podmienky vydania predbežného opatrenia, bez uvedenia skutkových okolností, nemožno považovať za odôvodnenie nebezpečenstva bezprostredne hroziacej ujmy, ktorú vyžaduje zákon. Nedostatok tejto náležitosti bráni súdu v sporovom konaní meritórne rozhodnúť o nariadení predbežného opatrenia.

Súčasťou základného práva účastníka súdneho konania na súdnu ochranu a s ňou súvisiaceho práva na spravodlivý proces, ktoré práva zaručujú v podmienkach Slovenskej republiky, okrem zákonov, aj Ústava Slovenskej republiky v čl. 46 ods. 1 a v čl. 48 ods. 2 a v čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd, je nielen garancia poskytnutia ochrany ohrozených alebo porušených práv zo strany súdu, ale aj poskytnutie súdnej ochrany v určitom rozsahu a predovšetkým v kvalite. Určujúcim definičným znakom práva na spravodlivé konanie patrí aj právo na riadne a vyčerpávajúce odôvodnenie súdneho rozhodnutia, ktoré dáva odpoveď nielen na skutkové a právne otázky daného prípadu, ale i na rozhodujúce argumenty jednotlivých strán.

Tejto zásade zodpovedá úprava v § 157 ods. 2 O. s. p., podľa ktorého ustanovenia v odôvodnení rozsudku súd uvedie, čoho sa navrhovateľ domáhal a z akých dôvodov, ako sa vo veci vyjadril odporca, prípadne iný účastník konania, stručne, jasne a výstižne vysvetlí, ktoré skutočnosti považuje za preukázané a ktoré nie, z ktorých dôkazov vychádzal a akými úvahami sa pri hodnotení dôkazov riadil, prečo nevykonal ďalšie navrhnuté dôkazy, ako vec právne posúdil, pričom súd dbá na to, aby odôvodnenie rozsudku bolo presvedčivé. Citované ustanovenie sa v spojení s ust. § 167 ods. 2 O. s. p. uplatní aj pre odôvodnenie rozhodnutia vydaného vo forme uznesenia.

Požiadavka na obsahové náležitosti odôvodnenia však musí byť vykladaná vo vzťahu ku konkrétnemu rozhodnutiu, predovšetkým z hľadiska predmetu konania. Rozhodnutie o nariadení predbežného opatrenia je špecifickým rozhodnutím, a preto aj jeho obsahové požiadavky musia byť prispôbené podmienkam jeho nariadenia (§ 74 ods. 1 O. s. p.). Špecifikom odôvodnenia rozhodnutia o nariadení predbežného opatrenia je, že ak súd návrhu na nariadenie predbežného opatrenia v celom rozsahu vyhovie a stotožňuje sa so skutkovými a právnymi dôvodmi návrhu na nariadenie predbežného opatrenia, súd to skonštatuje v odôvodnení a ďalšie dôvody nemusí uvádzať (§ 76 ods. 4 O. s. p.).

Táto možnosť súdu môže byť použitá iba za predpokladu, že návrh na nariadenie predbežného opatrenia je riadny a obsahuje riadne uvedené skutkové a právne dôvody, nevyhnutne odôvodnenie nebezpečenstva bezprostredne hroziacej ujmy.

Ak okresný súd odkáže na skutkové a právne odôvodnenie návrhu na začatie konania, v ktorom takéto zdôvodnenie chýba, nie je naplnené základné právo účastníka súdneho konania na súdnu ochranu a spravodlivý proces a dochádza k odňatiu možnosti účastníka konať pred súdom, keď účastník, v danom prípade odporca, nemá možnosť posúdiť, prečo vo vzťahu k jeho právam a povinnostiam bolo nariadené predbežné opatrenie a zvoliť voči takémuto rozhodnutiu presvedčivú argumentáciu.

V danom prípade pre nedostatok náležitostí návrhu bolo povinnosťou okresného súdu postupom v zmysle ust. § 75 ods. 3 O. s. p. s poukazom na ust. § 43 O. s. p. odstraňovať vady návrhu a do ich odstránenia neprichádzalo do úvahy vydanie meritórneho rozhodnutia. Vôbec nebol namieste postup v zmysle ust. § 76 ods. 4 O. s. p.

Krajský súd dáva do pozornosti okresnému súdu, že navrhované predbežné opatrenie významným spôsobom zasahuje do práv odporcu ako veriteľa vykonateľnej pohľadávky. Hoci k takémuto obmedzeniu môže predbežným opatrením dôjsť, okresný súd sa musí v prípade nariadenia predbežného opatrenia dôsledne vypořadať s dôvodnosťou nároku z hľadiska existencie hroziacej ujmy na strane navrhovateľa, ale musí vziať do úvahy aj dôsledky na strane odporcu, zaoberajúc sa primeranosťou vydaného predbežného opatrenia, mierou zásahu do vlastníckeho práva odporcu tak, aby dosiahol rovnováhu medzi ochranou práva navrhovateľa a obmedzením práv odporcu a dosiahol tak naplnenie účelu občianskeho súdneho konania v zmysle § 1 O. s. p., ktorým je spravodlivá ochrana práv a oprávnených záujmov účastníkov.

Z uvedených dôvodov odvolací súd napadnuté uznesenie o nariadení predbežného opatrenia zrušil a vrátil okresnému súdu na ďalšie konanie.

Úlohou okresného súdu bude postupovať v zmysle ust. § 75 ods. 3 § 43 O. s. p., vychádzajúc z vysloveného právneho názoru odvolacieho súdu.

Toto rozhodnutie prijal senát Krajského súdu v Žiline pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu riadny opravný prostriedok prípustný nie je.